

НЕЗАБЫЎНАЕ

Вайны жахлівыя карціны...
Не ў кніжках я пра іх чытала,
А па расказах таты знала
Страшэнных дзён выскал звярыны.

Кантузія, бамбёжкі, страты
І перадышкі між баямі,
Як вёрстамі вайны з байцамі
Ён крочыў дзень за днём дахаты.

І на вачах блішчэлі слёзы,
Калі прыпамінаў сястрычку:
Дзве коскі, ростам невялічка...
Там пахавалі ля бярозы.

Пад куляў свіст і кананаду
Ён поўз, паранены, паўсутак.
З-пад мін у яме быў прытулак,
А побач рваліся снарады.

Залітая крывёй людскою
Зямля ад гора пасівела,
Пад ворагам яна гарэла,
Ды ўсё ж была яшчэ живою.

...Крывавай ранай успаміны
Жывуць у сэрцах ветэранаў.
За Перамогу ім пашана,
Паклон квітнеючай краіны.